

عنوان مقاله:

دولت و تکالیف مرتبط با اشتغال در نگاه اسناد بین المللی و حقوق ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در علوم تربیتی و مطالعات رفتاری و آسیب های اجتماعی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مصطفی نامدار پوربنگر - عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد آباده فارس

بهاره افصح وکیلی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته حقوق بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب

میثم قارایی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته حقوق بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب

خلاصه مقاله:

حق برکار، آنطور که در میثاق به آن پرداخته شده، مبین تعهد دولت های عضو در تضمین حق افراد در بهره مندی از شغلیست که آزادانه انتخاب کرده یا پذیرفته اند. لذا بر این اساس دولتها از محروم نمودن غیرعادلانه اشخاص از حق مزبور منع شده اند. اعلامیه ی جهانی حقوق بشر بعنوان پایه ای ترین سند حقوق بشر مبنای بسیاری از ملاحظات در خصوص حقوق بشر قرار میگیرد و در مواد متعددی به حقوق شهروندان در قبال دولت هایشان اشاره دارد طبق بند 1 ماده 23 اعلامیه جهانی حقوق بشر: ((هرکس حق دارد کار کند، کار خود را آزادانه انتخاب نماید، شرایط منصفانه و رضایت بخشی برای کار خواستار باشد و در مقابل بیکاری مورد حمایت قرار گیرد)) اعلامیه جهانی حقوق بشر در چنان گستره ای پذیرفته شده که بسیاری از حقوقدانان بر این باورند که دستکم بخش مشخصی از مفاد آن وارد حقوق بین الملل عرفی شده است. قانون اساسی ایران نیز با عنوان کردن حق انتخاب شغل برای همه اجرای سیاست های متنوع اشتغال را جز تکالیف جدی دولت قرار داده است.

کلمات کلیدی:

تکلیف، دولت، حقوق بین الملل، حقوق ایران، اشتغال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/739050>

